

[Veistrup.]

baade til Følelse og Forstand hos de oppositionelle Partier, at der kunde være Mulighed for, de vilde være med til at gennemføre Forslaget. Hvor mange Medborgere tror man ikke vil have Vanskelighed ved at betale deres Skat allerede i det Skattekvartal, hvori vi befinder os, for ikke at tale om det Skatteaar, som nu stunder til?

Mig forekommer det, at særlig Venstres Stilling er ganske ufattelig. Da vi havde Akkordlovsforslaget til Behandling, tillod jeg mig at udtale som min Mening, at det Lovforslag, vi i Dag behandler, vilde faa en meget let Gang gennem Landstinget, og med god Grund. Hvad var det nemlig, man foreslog, da vi havde Akkordlovsforslaget til Behandling? Man foreslog, at for saa vidt der var Mulighed for at gennemføre en Akkordordning for enkelte af Skatteborgerne, skulde der indledes Forhandling med Amtet og Kommunen om hel eller delvis Eftergivelse af Skatterne. Der var altsaa Tale om Eftergivelse i en ganske anderledes Udstrækning end her. Vi tog det Standpunkt at sige, at der forelaa et Forslag i Folketinget, fremsat af Regeringen, som gik ud paa at give Kommunerne Ret til at eftergive Skatten, hvor det maatte være nødvendigt. Det Forslag, der i Dag foreligger, er, som jeg sagde, ikke nær saa vidtgaende, idet vi kun ønsker at gaa tilbage til Loven af 1924, som altsaa bestemte, at der kvartalsvis eller halvaarsvis kunde eftergives indtil Halvdelen og i særlige Tilfælde indtil $\frac{2}{3}$ af Kommuneskatten. Men det vil Venstre ikke være med til. Altsaa, skønt Forslaget hverken i Form eller Realitet er nær saa vidtgaende som det, man stillede fra anden Side, siger man alligevel: Nej, det kan vi ikke være med til.

Men naar det er Tilfældet, maa Venstres Stilling karakteriseres som en rent politisk Stilling, der ikke har noget som helst med Saglighed at gøre. Dette fandt ogsaa Udtryk hos det ærede Medlem, der talte for de Konservative (Fritze Teisen). Det ærede Medlem var, havde jeg nær sagt, ikke nær saa snedig som det ærede Medlem, der talte for Venstre (Johannes Jensen). Den ærede Ordfører for Venstre mente, at hans Betragtning var rent saglig, men det ærede Medlem, som talte for de Konservative, sagde udtrykkeligt, at dette er et politisk Forslag. Og saa forstaar jeg Stillingen. Man bekæmper med andre Ord Regeringens Forslag, skønt man derved rammer en Del af de Skatteydere, som ikke kan betale deres Skat paa Grund af de vanskelige Forhold i Øjeblikket.

Jeg beklager dette. Som Forholdene udvikler sig, særlig indenfor Landbrugserhvervet, var det rimeligt at give Kommunalraadene større Frihed til at skønne over Forholdene i den Kommune, hvis Borgeres Interesser de er sat til at varetage. Man synes næsten at mene, at det kun er inde paa Rigsdagen, man kan besørge saadant noget, at man her kan besøge det langt bedre end ude i Kommunalraadene. Jeg tror, at dette er en Misforstaaelse. Vi vil ganske sikkert rundt om i Kommunerne faa mange Ting at se, ogsaa i skattemæssig Henseende, som vi ikke har set i tidligere Tider, Forhold, som i det enkelte Tilfælde bedst lod sig ordne af de lokale Autoriteter udenfor Rigsdagen.

Derfor er det Forslag, som her foreligger, saa begrundet, som det overhovedet kan være, og jeg er altsaa fuldstændig uenig med det ærede Medlem, der talte for Venstre, naar han brugte det Udtryk, at der foreligger intet, som kan begrunde en Ophævelse af den Lov, der blev vedtaget i 1928. Det ærede Medlem er saa godt som nogen klar over, at vi i Øjeblikket er inde i en Krisetid, og derfor kan de Bestemmelser, som vedtoges i 1928, nu komme til at virke urimeligt.

Jeg anbefaler, at vi ophæver disse Bestemmelser og vedtager det her foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget og beklager, at Ordførerne for de to andre Partier her i Tinget ikke har kunnet give Tilsagn om nogen velvillig Behandling af Lovforslaget, selv om de ikke har afvist nærmere Forhandling derom. Den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen) fremkom i denne Forbindelse med en Række almindelige Skattebetragtninger, som der maaske bliver mere Lejlighed til at komme ind paa under den følgende Sag paa Dagsordenen. Jeg skal dog i al Almindelighed sige, at naar det ærede Medlem fremhævede, hvor vanskeligt det kunde være at betale Skatterne, naar de blev saa høje, som de efterhaanden er blevet — efter min Mening alt for høje mange Steder —, saa synes jeg ærlig talt, at Konsekvensen deraf snarest skulde blive, at man stillede mindre rigoristiske Krav med Hensyn til Valgretten. Hvis man synes, at Skatterne er alt for urimelig høje, bør man dog være mindre rigoristisk med Hensyn til Betingelserne for Valgretten; var Skatterne derimod meget lave, maatte man snarere kunne sige, at